

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó, Kapu-utca 60 szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DÍJ

Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzletében

Felolós szerkesztő:

Dr. Vajna Gábor,

ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DÍJ:

2 hasábos garmondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr.
8 hasábos garmondsor 8 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Bankszabadalom.

Brassó, okt. 7.

Az osztrák-magyar banknak adott új szabadalom már érvénybe lépett. Számos változást létesít ez az új szabadalom úgy a bank belső szervezetében, mint üzletvitelében. Az új alapszabályoknak mindjárt 1. §-a lekötő figyelmünket, mely kimondja, hogy „alapszabályszerű működésénél az osztrák-magyar banknak a monarchia mindkét államában egyaránt képezi feladatát a pénzforgalom szabályozásáról, a fizetések kiegyenlítésének megkönnyebbítéséről, a kereskedelmi, nagy- és kisipari és a mezőgazdasági hitelszükségletek kielégítéséről gondoskodni, mindenekelőtt azonban törvényhozás intézkedése folytán felvett készletek fenntartását biztosítani.”

Kisipar és mezőgazdasági hitel-igények kielégítése, mondja tehát az új alapszabályok 1. §-a. Programnak mindenesetre szép, más kérdés azonban, hogy mennyire lehet ezt a gyakorlatban megvalósítani. A kisipari hitel-igények kielégítéséről jobb, ha nem

is beszélünk, a minthogy az alapszabályok e kijelentésének aligha is van egyáltalán gyakorlati jelentősége. Más-ként vagyunk azonban a mezőgazdasági hitel kérdésével, mely különben az osztrák-magyar bank üzletvitelében között eddig is jelentékeny összeggel volt képviselve. A mezőgazdasági hitel-igények kielégítésének felemlítését azonban érthetetlennek tartjuk, ha viszont tekintetbe vesszünk, hogy a jelzálog kölcsöntőzletnek 1878 ban megszabott 150 millió frtos maximuma változatlan maradt, s ebből már 142 millió forint le van kötve.

Ez az aggodalom némiképp csökkenhet, ha tekintetbe vesszük azt, hogy az osztrák-magyar bank még válságos időkben is simán volt képes elhelyezni a zálogleveleket. A banknak a mezőgazdasági hitel igények lehető kielégítésére vonatkozó alapszabályszerű kijelentése mindenesetre nyer súlyban és komolyságban az által is, hogy az új alapszabályok értelmében az igazgatóságok mezőgazdasági cenzorokat is fognak választani. Ezentul tehát a bírálók között nemcsak kereskedők és iparosok, hanem a mezőgazdasági vi-

szonyokban tájékozott férfiak is helyet fognak kapni. Gazdaközönségünkre nézve ez az intézkedés mindenesetre olyan garancia, melyet mindeddig sajnosan nélkülözött.

A leszámítolási és kölcsöntőzlet alapja is nevezetes változáson ment keresztül. Az új szervezet értelmében ugyanis a Magyarország részére eddig biztosított maximális 50 millió teljes elejtésével egyenlő jogok illetik meg hazánkat Ausztriával. E paritásnak betetőzése a banknak új szervezete, nemkülönben a két állam méltányos alapokon megállapított nyereségrészesedése.

A bank szervezetében történt, s ránc nézve üdvös változás leginkább a főtanács mint a bank tulajdonképeni vezetője — új beosztásában nyilvánul. A főtanács eddig rendszerint 11 osztrák és csak 3 magyar tagból állott. Az új szervezet értelmében a közgyűlésnek ezentul 6 osztrák és 6 magyar tagot kell választania. Ugyan ez elv érvényesül a végrehajtó bizottsági tagok választásánál is.

A kormányzó választás szintén módosul, a mennyiben a főtanácsnak

A „Brassói Lapok“ tárczája.

A kivégzés.

— A „Brassói Lapok“ tárczája. —

(Folytatás.)

A katonaság újra sorakozott s örök hátrahagyásával eltávozott a várba. A lelkészek letérdeltek a holtak mellé és könnyezve imádkoztak. Az ima után Bardócz oda lépett Schweidelhez s megmerevedett kezéből kivette a véres feszületet.

Altitólag Schw idel sem halt meg a hóhér fegyverétől. Bardócz atya írja emlékezéseiben, mikor az ima után eltávozott a halottak mellől, a vár kapuja előtt hirtelen karonfogta valaki, valószínűleg a katonavos és így szólt:

— Tudja meg tisztelendő ur, hogy Schweid l nem volt meghalva. — Felugrott, fájdalmasan felkiáltott s erre én hozzá mentem s stíléttel a szívébe szurtam.

Benn a várban ezalatt a kilencz tábornok várta szomorú sorsát.

A lövések hallatára megszűntek reménykedni a kegyelemben.

Hat óra volt, mikor a kivégzésekhez kirendelt Wocher báró nevét viselő zászlóalj visszaérkezett a várba és felállott a főőrház négyszög déli kapuja előtt. Pár perc mulva a lelkészek is visszaérkeztek és meglátogatták a tábornokokat, kiket az éj alatt lelki vigasztalásban részesítettek.

Az őrnagy lenn az udvaron ezalatt szemlét tartott a csapatok fölött, melynek végeztével parancsot adott, hogy vezessék le a kilencz halálra ítélt tábornokot.

Két sor gránátos között egymásután érkeztek a börtönépület elé az elítéltek. — Damjanich tábornokot, a ki nehéz lánczai miatt mankóival nem tudott lemenni a lépcsőkön, úgy kellett levinni az emeletről. A hős tábornokok mindegyikét igen megviselte a mástól hónapi fogság. — „Szemük mélyen becsett, arczzínük igen halvány és ha-

juk sokkal szürkébb volt, mint négy hét előtt.”

Elsőnek Nagy-Sándor érkezett a kapu elé és az érkező tábornokok mindegyikének „jó reggelt!” kívánt. Utolsónak érkezett Damjanich, a kit Szombathy lelkész és egyik őr vezetett. A többi tábornokok meghatott hangon üdvözölték Damjanichot.

A zászlóalj két részre oszlott, és középen, oldalukon 20—20 fegyveres katonával, haladtak a halálra ítélt tábornokok.

Hat sorban haladtak egymás mögött.

Megérkeztek a vesztőhelyre.

A katonaság háromszöget képezett, az elítéltek a középen maradtak lelkészekkel.

Fél hét volt, mikor Tichy őrnagy parancsára előlépett Zinner hadbíró és felolvasta a halálos ítéletet.

A tábornokok fejrázva hallgatták az igaztalan ítéletet, Damjanich pedig ingerülten így szólt a lelkészekhez:

— Gyalázatos koholmányok, miket itt nekünk telolvasnak.

Aulich szokott nyugalmaival hallgatta

ezentul nem lesz kijelölési joga, hanem a pénzügyminiszter javaslatára nevezi ki a király a bankkormányzót. E részben nevezetes újítás az is, hogy a ki-nevezés ezentul nem élethossziglanra, hanem a választás 5—5 évenként történik.

Mint említettük is, a két állam nyereségrészesedése szintén új rendezést nyert, még pedig olyképpen, hogy Magyarország érdekeit teljesen kielégítve látjuk. A két állam ezentul, — az eddigi 7.33%-os kamatoztatást véve alapul — ezentul nem csupán a 7%-os felüli nyereségben, hanem a 90 milliónyi tőke alapján 6.035%-os osztalékoszámítva, 1.295%-ban, vagyis ca. 1 millió forintnyi nyereségben fognak részesedni. Ebben az összegben való részesedés nyert Magyarországra nézve kedvezőbb megállapítást.

Ha még arra is kiterjeszkedünk, hogy kielégítő megoldást nyert a bankszabadalom felmondása, vagy lejárta esetén beálló helyzet is, különös megelégedéssel konstatálhatjuk, hogy az osztrák-magyar bank ezentul inkább meg fog felelni a hazai hiteligenyek kielégítésének, mint eddig.

A miben talán része van annak is, hogy a bank kormányzói székében jelenleg olyan lelkes magyar ember ül, mint Kautz Gyula

Belföld.

Brassó, okt. 7.

Székely Kálmán miniszterelnök Rátótra utazott, a honnan csak héttől tér vissza Budapestre.

Gyulai Pál elhatározta, hogy a Kisfaludy-Társaság elnöki állásáról lemond. Ez a szándéka már rég megvolt és elhatáro-

zását az újabb események még inkább megértették. Lemondó levelét e napokban küldi el a társaság titkárnak és a társaság azt a jövő héten fogja tárgyalni.

Külföld.

Brassó, okt. 7.

Az osztrák kormányban létrejött változás következtében a politikai tartományok tönköit Bécsbe hívták, hogy információkat szerezzen be a kormány, másrészt, hogy a tönköket saját intenczióiról felvilágosítsa.

Knezevics, mielőtt a halálos ítéletet rajta végrehajtották, vádat emelt Gyorgyevics csendőrszázados ellen azért, mert neki egy szöveget adott át, hogy öngyilkosságot kövessen el. Gyorgyevics a haditörvényszék felmentette.

Október 6.

Brassó, okt. 7.

Gyásznappal ült tegnap az egész ország; gyászfátyolt lengetett a szél széles hazában. De az ország szíve Aradon dobogott meg. Oda, a megszentelt sírokhoz, a magyar Golgotára vándoroltak ezen és ezen, hogy könnyűt ejtsenek a vér áztatta hantokra, s a könyvek közül mint fellegek elővillanó napsugár a diadal mosolyával tekintsenek körül széles világban, büszkén hirdetvén minden népeknek: „Igy szereti hazáját a magyar!”

Az Aradon lefolyt gyásznappal a következőkben számolunk be:

A különféle küldöttségek tagjai ezrével özönlöttek az ország minden részéből. A városban óriási a sokadalom. Salacz polgármester meghívta az ünnepre Perczel Miklóst, a ki levélben azt válaszolta, hogy gyengesége miatt nem kelhet hosszú utra.

Perczel Dezső, a képviselőház elnöke

csütörtökön este 7 óra 25 perczkor érkezett meg a képviselők külön vonatával.

A nagy babérkoszoru szalagján, melyet Aradra vitt, ez a felirat van:

„A magyar országgyűlés képviselőháza — igaz kegyeletének jeléül.”

Az elnök szoros kíséretét képezik: Molnár Antal és Lázár Árpád, a képviselőház jegyzői, továbbá Farkas János teremtő és a négy teremőr, kik a koszorut viszik. A két jegyző a városházán, a főispáni szobákban volt elszállásolva.

Ugyancsak a főispánnál volt elszállásolva Hieronymi Károly, Arad város képviselője is. Már jóval 8 óra előtt óriási tömeg foglalta el a városház előtti tért, úgy hogy a rendfenntartó rendőrség alig tudott utat nyitni egy-egy notabilitásnak.

Az indulás a városházától fél 9 órára volt téve, de a nagy sokaság miatt csak 9 órakor indult el egy része a róm. kath. templomba, hol ünnepélyes gyásztisztisztelet volt.

A közönség sorában feltűnt a sok 48-as honvéd, kinek nagy része egyenruhában jelent meg.

Az istentisztelet végeztével megkezdődött a felvonulás a 13 vértanu emléké szobrához. Itt a program a következőleg folyt le:

Hymnusz, énekelték a dalárdák. Ezután Pethes Imre, az aradi színház tagja lépett az emelvényre s elszavalta Jókai Mór „A hősök emléksobránál” című ódáját. Csécsi Imre hatásos emlékbeszédet tartott, mely után újra felhangzott a dalárdák éneke.

Alig hangzott el a Szózat utolsó szava, megkezdődött a koszorúknak az emlékszótor talapzatára való elhelyezése. Először is a képviselőház koszoruját tette le Perczel Dezső, a képviselőház elnöke.

A díszes, nagy koszorut három díszbe öltözött hajdu vitte.

Szalagját pedig a képviselők tartották. Perczel a következő beszédet mondta: „Az országgyűlés képviselőházának nevében leteszem a Ház igaz és örök hálájának jeléül e koszorut.” A vértanuk rokonai közül jelen voltak:

Özv. Vécseyné, Pappné Pöltenberg Helén, Belló Vilmos bpesti vasuti tiszt,

végig az ítéletet, melynek elhangzása után Tichy őrnagyhoz fordulva, így szólt:

— Ich protestire feierlich gegen dieses Urtheil.

Az ítélet elhangzása után Vécsey tábornok odalépett Sujánszkyhoz és kérte, hogy szólítsa fel a bakót, hogy emberségesen bánjon velük.

A bakó nyájasan válaszolt Sujánszkyknak:

— Geistlicher Herr, seien Sie versichert, Sie werden mit mir zufrieden sein.

Ezután Uthyka főporkoláb odalépett Tichy őrnagy elé, katonásan üdvözölte őt és érczes hangon háromszor egymásután kegyelmet kért az elítéltek számára.

Az őrnagy mindháromszor hidegen válaszolt:

— Istennél a kegyelem!

A kegyelemkérés gunyos formasága után a főporkoláb újra katonásan tisztelgett az őrnagy előtt és megfordulva, az elítéltekhez lépett.

Pöltenberg tábornok előtt megállt s katonásan tisztelegve így szólt:

— Ich bitte, Herr Rittmeister!

(Mindegyik elítélte az osztrák hadseregben viselt rangján szólította.)

Ezután egy csomó kulcsot vett elő, a tábornok kezét és lábát a bilincsektől megszabadította és a katonai büntető-törvény parancsa szerint odalökte a hóhérnak.

Midőn a főporkoláb megfogta Pöltenberg kezét, a tábornok egy percnyi halasztást kért, odalépett Damjanichhoz és kezét szorított vele.

Damjanich meghatottan megcsókolta a hőst és bánatosan mondá:

— Isten veled, barátom!

Pöltenberg ezután többi katonatársaihoz lépett, megcsókolta őket és a lelkészeket, mit ezek könnyezve viszonzottak.

Majd visszatért a bakóhoz, a ki kézen fogva, a bitóhoz vezette. Jobbján Sujánszky haladt, és hangosan imádkozva a halottak imáját, megálltak az első oszlop előtt.

Ekkor a bakó egyik szolgája felszólította, hogy vegye le nyakkendőjét és gombolja ki mellényének felső gombjait.

Pöltenberg nyugodtan leoldozta nyakkendőjét, kigombolta mellényét és a pribék felszólítására fellépett a bitófa alatti emelvényre. A hős tábornok meghatottan intett utolsó bucsut társainak a bitófa alól, a hóhér két szolgája megköti lábait, a hóhér ráteszi nyakára a kötelet, egy perc és a hős tábornok kilehelte lelkét.

Balkeze, melylyel az arcát elfődte, mereven hanyatlott alá és látni engedte sapadt arcát.

Pöltenberg az utolsó percig bizott a kegyelemben, sokszor nézett a vár felé, honnan a küldöncznek érkeznie kellett. Mind hiába! Az orosz jóbarátok elfeledték ígéretüket!

Másodszor Török tábornok előtt állt meg a bakó. Katonásan tisztelegve, telnyitotta bilincseit.

Török is sorba megcsókolta társait s szilárd léptekkel haladt a bitó alá, oldalán Bardocz atyával. A bitó alá érve, tellépett az emelvényre, a bakó nyakára illesztette a kötelet és a hős tábornok pár perc múlva kisenvedett.

Harmadszor Lahner tábornok bilincseit oldotta fel a főporkoláb. Lahner, Pléva atyával nyugodtan ment a bitó alá s mindvégig imádkozott. Pár perc múlva ő is kisenvedett.

Knézich tábornok volt a negyedik áldozat. Pléva atyától kísérve ment a bitófa elé, hangosan imádkozva a halottak imáját. Mikor a hóhér a hurkot nyakába tette, még akkor is imádkozott és imádság közben szállt nemes lelke az égbe.

Lahner rokona. Leiningen leányai és a Desseffy család koszorút küldtek. A vértanu szobor előtt lefolyt ünnepség után a közönség a vesztő hely elé vonult, a hol a dalárdák éneke után Simay István 48-as honvéd és Barabás Béla orsz. képviselő beszéltek.

Pósa Lajos nagy hatással szavalta el ez alkalomra írott költeményét.

Kossuth Ferencz óriási hatás között emlékezett meg a vértanukról. Ezután következett a koszorúk elhelyezése.

Több, mint száz koszorú ékesíti a szomorú helyet.

A dalárdák éneke rekeszté be a kegyeletes ünnepélyt.

Még egyszer dr. Lindner.

Brassó, okt. 7.

Még egyszer és talán utoljára. Mert a kolozsvári m. kir. tudományegyetem tanárának lapunk tegnapi számában közölt határozata után azt hisszük, hogy ezt az ügyet mindenki végleg elintéztnek és tegyük hozzá igazsággal is elintéztnek fogja tekinteni.

Idézzük még egyszer vissza emlékezetünkbe a történeteket. Egy szász — dr. Lindner Gusztáv — a ki jelenleg Kolozsvárt tartózkodik, 25 évvel ezelőtt pedig Brassóban lakott, eljön a brassói tűzoltó ünnepre. Az ismerkedési estélyen lelkes magyar beszédet tart. Másnap a diszebédén 25 év előtti ismerőseihez akar néhány szót intézni. Ném e t ű l teszi. Ezért közbekiált valaki »magyarul!« Dr. Lindner G. n é m e t ű l folytatja és mondja el felköszöntőjét. És ezért megkezdődött a »heccz« a lapokban és nagyobb lesz, midőn dr. Lindner G. időközben a nagy-szebeni Teutsch-ünnepen is német felköszöntőt mond. Bűnül rójják fel neki, hogy szász létére Szébenben majdnem kizárólag szász társaságban német felköszöntőt mond, ellenben Asbóth-nak, a budapesti magyar tudomány egyetem küldöttjének senki se veszi rossz néven, hogy ugyanakkor magyar létére, magyar intézet képviselőjeként n é m e t beszédet tart. Hát ugyan hol itt az igazság?

A dolog annyira megy, hogy dr. Lindner G. fegyelmi eljárást kér maga ellen.

Mialatt a hóhér Knézichen végrehajtotta a borzasztó ítéletet, Nagy-Sándor József a közelben megpillantotta Daubek százados hadbíró, a ki őt a haditörvényszék előtt egyedül mentegette. Nagy-Sándor meleg kézzorítással bucsuzott el a derék századostól, azután visszatért helyére.

Gróf Leiningen, a ki azt hitte, hogy most ő rá kerül a sor, a mellette álló Balló református lelkészhez fordult és így szólt:

— A mint ezek a tisztelendő urak egész a bitófaig kísérték boldogult társaimat, úgy ön is legyen szives velem egész odáig jönni!

A porkoláb azonban ötödször Nagy-Sándor tábornokhoz lépett és feloldva bilincseit, átadta a hóhérnak. — A tábornokot Vinkler atya könnyezve kísérte a bitó felé. Nagy-Sándor észrevevén a lelkész könnyeit, így szólt:

A könny itt hasztalan tisztelendő ur, inkább imádkozzunk!

Térdre borulva mondta el a halottak imáját, majd kezét szorítva a lelkészszel, büszke fenséggel lépett a bitófa alá. Bátran odanyújtotta nyakát a bakónak, »Hodie mihi, cras tibi!«, kiáltja a hóhérnak és »Éljen a haza!« kiáltással kiléhelte lelkét.

Mi — a kik eleitől kezdve helytelenítettük a dr. Lindner G. ellen indított hajszát, akkor mindjárt az irtuk, hogy ez a fegyelmi eljárás dr. Lindner Gusztávra minden esetre csak kedvezően végződhetik. Ugy is lett. Előbb a kolozsvári m. kir. tudományegyetem jog- és államtudományi kara, majd az egyetem tanácsa, mindkettő egyhangúlag kijelentette, hogy a vizsgálat megindításának helyét és szükségét nem látja.

Azt hisszük, hogy a kolozsvári m. kir. tudományegyetem tanácsát senki sem fogja hazafiatlansággal vádolni, a miből viszont az következik, hogy dr. Lindner Gusztáv teljesen rehabilitálva van, vagy is be van bizonyítva, hogy hazafiatlan cselekményt nem követett el.

Minket is érdekel az eset, a mennyiben a m. kir. tudományegyetem határozata annak is bizonyítéka, hogy mi eleitől kezdve helyesen fogtuk fel a dolgot és a mi álláspontunk volt ez ügyben az igazság álláspontja, nem pedig azoké, a kik Lindnert halálra keresték.

Azt hisszük, hogy ebből az esetből nagyon jó lesz ha levonják a tanuságot azok, a kiket illet. És ez a tanuság abban áll, hogy szokjunk le már egyszer arról a »dühaj« temporól, a mely az egész világot megakarja magyarosítani és azt hiszi, hogy megmentette azzal a hazát, ha összeszidja amugy istenigazában a n é m e t e t. Pedig többet használna a hazának, ha hallgatna és bérelne egy ülést a magyar színházban legalább 15 előadásra vagy aláírna bármely csekély kis adományt valamely magyar célra. Mert a fódolog az, hogy mi é l j ű n k és ha mi élünk, hadd éljen mellettünk a n é m e t e t is.

Igazi lelki örömünkre szolgál, hogy a Lindner téle brassói affairt nem brassói magyar ember idézte fel. De annál jobban haragszunk Trausch József urra, a ki ezen örömünket a »Kr. Tageblatt«-ban elakatta homályosítani azon valótlan állításával, mely szerint a »m a g y a r u l« közbekiáltás brassói társadalmunk egy tagjától származott.

Igazán különös emberek ezek a szászok. A mi lapunk eleitől kezdve a leghatározottabban dr. Lindner G. mellett foglalt állást és a Kr. Tageblatt akkor (204 sz.) azt írta, hogy mi felháborodtunk a Lindner eljárásán. A mi lapunk a legnagyobb elismeréssel irt a Teutsch-ünnepéről és a Kr. Zeitung akkor azt írta, hogy milyen »y o m o r u s á g o s o b é g a t á s« az, a mit mi véghez vittünk. Most pedig előáll Trausch ur és egyenesen brassói magyarra fogja rá azt, a mit egy kolozsvári ember cselekedett.

A szászok ezen magatartásából könnyen levonható tanuságot két mesében adjuk elő.

Van egy találós mese: »Ha felveszem is sir, ha leteszem is sir; mi az?« Minden gyermek tudja, hogy: »a láncz«. De brassói ember erre azt feleli: »a szász«. Ha rokonszenvesen szólunk róla az se tetszik, ha ellen-szenvesen, az se. Ha felveszem is sir, ha leteszem is sir. Mindegy tehát akár felveszem akár leteszem.

Egy igen derék, becsületes és ehhez még nagyon józan életű emberre hogyan-hogyan nem egyszerre csak rátozták, hogy korhely. Eleinte felháborodott a pletykán, de midőn látta, hogy hiába védekezik ellene, akkor csakugyan korhelyly lett. »Legyen hát igazuk az embereknek« mondotta.

Azt hisszük, hogy Trausch J. ur és társai megértettek bennünket és nem lesznek azon, hogy mi is ezt a tanuságot vonjuk le.

HIREK

Brassó, okt. 7.

Lapunk mai számához másfél iv. melléklet van csatolva.

— Okt. 6-ika a polg. leányiskolában. Az aradi tizenhárom hős vértanu halála napjának ötvenedik évfordulóját a helybeli állami polgári leányiskola is kegyeletesen megünnepelte. A tantestület a nagy napon a helybeli rom. kath. plébánia templomban tartott gyászmisén küldöttségileg vett részt; a növendékek részére pedig d. e. 10 órakor az intézet tornacsarnokában a hálás visszaemlékezés alkalmából kegyeletes emlékünnepelet rendezett, melyen a növendékek énekkara a Hymnuszt és a szószót énekelte, Krbekné Liber Etelka igazgató pedig a nap jelentőségét feltüntető szép emlékbeszédet tartott; hálásan emlékezve meg drága hazánk ősi jogai és alkotmányos szabadságáért szívekben a honszerelem lángjával küzdött és ezért e gyásznapon vértanu halált szenvedett nagyjainkról, kiknek tiszteletére kegyeletes emlékünnepet ül a hálás magyar nemzet.

— Nyilvános nyugtázás és köszönet. A brassói unitárius leányegyház f. é. október hó 1-én tartott jótékonycélú estélyén jegyeiket 5-5 forinttal váltották meg: Méltóságos úrmösi Maurer Mihály cs. és kir. kamarás főispán ur, Benel Henrik cs. és kir. hadnagy ur. Felülfizettek: Veres György egyházigazgató ur 2 írtot. Rácz János ur 1 írt. 50 krt., Lőrinczy Dénes és Siklód István urak 1—1 írtot, Baranyay József ur és Mihálovics Testvérek urak 80—80 krt., Fekete Dávid ur 70 krt., Dr. Kovács Áron m. kir. honvédeztredorvos ur, Vojtovics Lajos ur, Filipánics István ur 50-50 krt., N. N. ur 30 krt., Kuhn Antal ur 10 krt. Adakoztak: Főtisztelendő Méltóságos Ferencz József unitárius püspök ur és Gábor Dénes ur 2-2 írtot, Göncz Mózes ur, Veress Áronné és Veress Klárka urnők 1 írt. 20 — 1 írt. 20 k., Goldmann P. ur 50 krt. — Ugy az igen tisztelt felülfizetőknek és adakozóknak, min az estély műsora igen tisztelt szereplőinek legmélyebb hálás köszönetét nyilvánítja: A rendezőség.

— Varázsszínház. A hirneves csodaművész Balta Zárma tartja első előadását a Vigadóban. Hétfőn este lesz a második előadás, mely alkalommal be fogja mutatni az öregeknek fiatalokká való átváltoztatását, a jósoló Ibikus fejet, a bűvös orgonasípok stb. A gazdag műsorral fellépő magyar bűvészt ajánljuk olvasóink figyelmébe. Kedden okvetlen ntolsó előadás.

— A szászok a párisi kiállításon. A Párisban kiállítandó szász műkincsek megtekintése és kiszemelése végett Nagyszebenbe jártak a napokban Szalay miniszteri tanácsos, Pildner és Bauer orsz. képviselők és Szadeczky egy. tanár. Hír szerint a szászok két feltétel mellett akarják átengedni a kiszemelt műkincseket, t. i. hogy kezességet vállaljanak a tárgyak értékeért és a műkincseket a magyar kiállítás keretében a szászok kollektív kiállításaként állítsák ki.

— Az Osztrák-Magyar Bank kamatlába f. hó 6-ától kezdve a váltóleszámitási üzletben 6%-ra, a kölcsönüzletben pedig államjádékoknál és a bankzálogleveleinél 6 1/2%-ra, egyéb értékpapiroknál meg 7%-ra emeltetett.

Sz. 2221.

Távbeszélő hálózat karbantartása.

Alulírott igazgatóság közhirre teszi, hogy a ménesbirtok területén fennálló, körülbelül 100 kilométer kiterjedésű, 16 állomással bíró távbeszélő hálózatnak korbantartása folyó évi november hó 1-én a fogarasi m. kir. állami ménesbirtok igazgatóságánál megtartandó zárt írásbeli ajánlati tárgyalás után 1900 évi január hó 1-től kezdődő három egymásutáni évre ki fog adatni.

Az egy koronás bélyeggel ellátott, sajátkezűleg aláírt zárt írásbeli ajánlatok, melyek borítékára „Ajánlat a távbeszélő hálózat karbantartására” feljegyzendő, a fogarasi m. kir. állami ménesbirtok igazgatóságához legkésőbb folyó évi november hó 1-én délelőtt 11 óráig adandók be, illetve ugy adandók postára, hogy az ajánlók fent kitett időre az igazgatósághoz beérkezzenek, mert később érkező ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlatokban a vállalati összeg (egy évi) számokkal és betűkkel is kiírandó és vállalkozónak szakképzettségét és eddigi működését igazoló okmányok, illetve ezek hitelesített másolatai az ajánlathoz melléklendő.

Az ajánlatok kétféleképp teendők.

1. Oly feltétel mellett, hogy a távbeszélő hálózat karbantartásához minden szükségeset vállalkozó sajátjából ad, ezek árának külön felszámítása nélkül, s a ménesbirtok csakis az esetleg szükséges oszlopokat adja.

2. Oly feltétel mellett, hogy a távbeszélő hálózat karbantartásához minden szükségeset a ménesbirtok igazgatósága ad, illetve ha ezek beszerzésével vállalkozót bizná meg, úgy ezek ára vállalkozónak megtérítetik.

A távbeszélő hálózat karbantartására vonatkozó további feltételek, melyek alapján az elfogadott ajánlat benyújtójával szerződés fog köttetni — az alulírott igazgatóság irodájában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Ajánlattevő köteles ajánlatában kitenni, hogy az árlejtési és szerződési feltételeket ismeri, s azoknak magát feltétlenül aláveti.

Az ajánlatok a földmívelésügyi m. kir. Miniszter ur. Ó nagyméltóságához terjesztetnek fel, a miért is ajánlattevőkre nézve ajánlataik a magas elhatározásnak ezen igazgatósághoz leendő leérkezéig kötelező.

Fogarasi m. kir. áll. ménesbirtok igazgatósága.

RESCH ADOLF

ékszerész,

Kapu-u. 7. sz.

a zég alapítottatott 1833-ban.

Gazdag raktárekiszerekben, arany és ezüstneműben és szépválaszték schweiczi zsebórákban

Raktáron van Christoffe-, I. minőségű berndorfi alpaca- és China-ezüstnemű is az olcsóbb fajtából.

Megvétetnek arany- és ezüst-tárgyak, nemes kövek, gyöngyök régi pénzek és mindennemű régiségek.

Szolid aranyozás, ezüstözés, nikelzés és vörös rézzel van bevonás, villanyos úton.

Olcsó és gyors kivitele a fentnevezett szakmába vágó tárgyak javításának.

Vésések köbe és fémekbe.

Különlegesség: egyesületi jelvények és alkalmi érmék készítése

Kisküküllő vármegye székhelyén **DICSŐ-SZENT-MÁRTONBAN**, a kir. járásbiróság, telekkönyv, vármegyeház szolgabiróság, kir. közjegyző, postahivatal, takarékpénztár közelében fekvő

„Nemzeti szálloda“

a város egyetlen szállodája 1900. év január 1-től kezdődőleg 6, esetleg több évre

bérbe kiadó.

A szállodához tartoznak: egy nagy- és egy kis ebédlő-, egy biliárd-terem, 11 vendégszoba, egy 3 szobás magánlakás, nyári mulató, tekepálya, jégverem, a szükséges mellékhelyiségek, szekér, szin, istálló stb.

Értekezhetni 1899. október 31-ig **Vajda Ákos**nál Dicső-Szent-Mártonban.

Minden vevőnek írásbeli jótálás adatik!

Három évtized óta legjobb hírnevű cég.

HELMBOLD L. örökösei

ékszerészek

Brassó, Weisz Mihály-utca 24. szám alatt (Saját ház.)

Leggyorsabb elintézés.

Legnagyobb raktár minden-nemű ékszerekben valamint jegygyűrűkben bármily súlyban.

Nagy raktár valódi arany és ezüst sveiczi zsebórákban.

Evőeszközök 18 próbás hivatalosan fémjelzett áruk.

14 karátos Lorgnonlánczok.

Ezüst és fémövek. Régi övek ujja helyreállítása.

Hatóságilag fémjelzett áruk. Legjutányosabb árak.

Szolid és lelkimeretes kiszolgálás.

Brassói bank és raktárház

részvénytársaság.

Brassó Hirscher-utca 2. (Gyümölcslő sarkán) 1. emelet.

Befizetett alaptőke **300.000** korona.

Ügkörébe vette a bank és raktárház összes agait, nevezetesen:

a takarékbetéti-, váltóleszámitolási-, előlegezési (árakra, értékpapírokra) üzletet, értékpapírok, (részvények, záloglevelek, sorsjegyek stb.)

külföldi pénznemek, checkek, váltók adas-vevesei-, masodlatok (duplicat), szelvények és más értékek bevezetését;

bármely művelet keresztülvitelét a bel- és külföld minden piacán, valamint értékpapírok megőrzését és kezelését.

A takarékbetéteket további intézkedésig 4 1/2 %-al kamatoztatjuk, míg az ezek utáni tőkekamatadót az intézet fizeti.

Felvilágosítások minden irányban díjtalanul és bérmentve adatnak.

Pénztári órák: d. e. 8—12-ig délután 3—5-ig.

Brassói Bank és Raktárház Részvénytársaság

Por m. p. p. p. Deutch m. p.

A Kőbányai Király-Sörfőző-Részvénytársaság

tekintetes **igazgatóságának KÖBANYÁN.**

Több év óta szenvedek gyomorban — semmiféle szeszessítalt nem használhatok — mióta az Önök által feltalált

„**Góliat Malata sör**“

használok. A gyomorban is szűnő-félben van, és annak élvezete mellett a gyomorgésem egészen megszűnt.

János, 1899. augusztus 20.

Lenkey István honvéd százados.

A Kőbányai Király-Sörfőző Részvény-Társaság tekintetes igazgatóságának

Kőbányán.

Örömmel értesitem, hogy az Önök által készített

Góliat Malat sör

hatása valóban kitűnő.

S.-A.-Ujhely, 1899. augusztus 20.

Tisztelettel
Widder Gyula s. k.
gyógyyszerész.